

El gest d'en Cambó

Amb un home de la experiència d'en Cambó; amb un polític com ell, tan coneixedor de l'apsicologia de la part del nostre poble que l'ha vingut seguint, hi ha que pensar en que la decisió que ha fet pública per mitjà de la carta que publica la premsa del dia 13 de aquest mes, té una segona part, preparada i calculada amb tota fredor.

No és el senyor Cambó home que s'espanti davant les incidències electorals. Més forta que la d'ara fou la seva derrota per Barcelona, quan triomfaren els radicals per majoria, i l'esquerra catalana per minoria, derrota que anà seguida d'altra, en lluitar amb l'Albert a La Bisbal, i, no obstant, aleshores no es volgué donar importància al resultat numèric d'una lluita en la qual el senyor Cambó hi tenia una participació més directa i personal que la d'enguany.

Cal pensar en la imaginació viva del *leader* de la Lliga i en l'activitat que ha posat sempre en els afers polítics, per a esperar quelcom que sorprengui de la seva decisió d'ara.

Fa temps que hom parla d'intel·ligències entre el senyor Cambó i el partit lliberal conservador que acabdilla en Sánchez Guerra, baix la base de constituir un fort partit espanyol monàrquic de dretes, en qual programa hi figuraria l'autonomia regional. L'actitut d'en Sánchez Guerra i la del mateix Cambó d'un quant temps ençà i la intervenció de les forces conservadores en diversos assumptes de interès polític de la Lliga, donen dret a concedir certa verosimilitut a ço que deixem exposat.

No tardarem pas molt temps en veure el què hi hagi de veritat en aquest assumpte. I tant se bo què aquest gest d'última hora assenyali l'abandó d'aquesta política d'inquietuds que tants perjudicis ha causat als pobles d'Espanya, acabant d'una vegada i per a sempre, amb l'anarquia sorda que les ambicions dels homes de la Lliga han posat de moda des de la Solidaritat, passant per l'Assemblea de Parlamentaris, fins al dia d'avui.

B. S.

NOTETES

Encara més «mandanga»?

En Cambó ha renunciat la seva acta de diputat per Barcelona i es retira del Directori de la Lliga. Més, el senyor Abadal diu que retindrà, acceptant-ne tota la responsabilitat (?), la renúncia que li ha tramès el senyor Cambó, esperant així que aquell no negarà els seus serveis quan a la Lliga li sien necessaris.

Es dir, una renúncia a mitges, a la política i a l'acta de diputat.

Nosaltres hauríem cregut en l'últim gest del senyor Cambó, si aquest, després de la desfeta de l'últim diumenge, hagués renunciat també la cessantia de ministre i hagués fet promesa formal de no tornar a la política activa; més, res de tot això ha deixat entreveure l'«ex-leader» de la plaça de la Cucurulla.

I si darrera de tot això no hi ve la dimissió del President de la Mancomunitat i la de l'Alcalde de Barcelona, serà qüestió de preguntar-los:

— Encara més mandanga, senyors?

Naturalment que la notícia haurà causat immensa sensació a Catalunya.

Més, a nosaltres, que coneixem els procediments d'aquests senyors que fan «como que se van y vuelven», no ens ha engrescat gaire la decisió del senyor Cambó, l'home dels equívocs i de les rectificacions.

De totes maneres, no podia pas continuar una política de tanta disbauxa i d'una serietat tant en contradicció amb els més rudimentaris principis d'honradesa, respecte i noblesa.

Ja ho diguérem no fa gaires dies:

Quien a hierro mata, a hierro muere ..

Pel juny, la falç al puny ..

Els «minyons» d'avui, en parodiar als «almogàvers» d'allavors, han fet bona feina, vau el món dolent!

Han esmolat l'eina, i com una rosella en mig d'un camp de blat, han segat la barretina vermella del senyor Cambó.

Caram, «minyons»

quins .. ronyons

COMARCALS

Montornès

La «Lliga de Propietaris de Propietaris de Montornès i Vallromanes» celebrà junta general el dia 21 de maig últim.

La memòria llegida pel digne secretari condensa els treballs portats a cap durant l'any transcorregut des de la celebració de l'última junta general.

Passant de llarg assumptes d'ordre i règim interior, en dita memòria es dona compte de l'estat dels treballs del pont sobre el riu Besòs en la carretera en projecte de Montmeló a Vallromanes.

Es fa remarcar l'interès del qui era diputat a Corts per aquest districte, don Francisco Torras Villà, a qui dona les gràcies, bo i esperant que continuarà apoiant amb la mateixa fermesa i eficàcia una obra que tants beneficis portarà a la comarca.

En la memòria es lamenta el fracàs en pretendre portar l'electricitat a Vallromanes, malgrat les importants gestions portades a cap per alguns propietaris.

La junta prestà atenció a un projecte del qual tingué notícia, i que podria beneficiar moltíssim a aquesta comarca. Es refereix al projecte de ferrocarril que, partint de Barcelona, es vol fer arribar a Granollers, quin projecte, no estudiat encara, permet gestionar que passi per Montornès i l'Arrabal.

Es dona compte també que s'ocupà, d'acord amb l'Ajuntament, de la conveniència de portar a terme l'edifici per a Cases Consistorials, a quin fi s'han fet gestions prop de la Caixa de Pensions. També es tractà, d'acord amb el propietari senyor Beya, de la construcció d'un edifici per a Escoles, sala i finència d'Alcaldia de Vallromanes, estant disposat aquell senyor a cedir el terreny, cas de que es reuneixi la quantitat necessària per a la construcció de l'edifici.

Es fa ressaltar amb l'eficàcia que la Lliga ha contribuït a que l'Ajuntament adquirís en propietat les aigües de que s'assortia la població de Montornès, quin feliç resultat ha contribuït a que quedés assegurat a perpetuïtat l'abastiment d'aigües de dita població.

Es fa constar la sincera expressió del pesar sentit per la Lliga, en ocasió de la mort del consoci don August Manoury, qui sempre havia vetllat per la prosperitat de l'institució.

Saluda als nous consocis que han adquirit finques en aquest terme municipal, i s'acaba la memòria fent vots per a que en l'avenir segueixin desenrotllant-se tots els assumptes que a la propietat i en general al poble de Montornès i agregats de Vallromanes i Arrabal interressin.

Fou molt ben acollida pels assistents a la junta general, la interessant i documentada memòria.

GAZETILLES

Acompanyat d'atenta salutació del senyor Francesc Ribas, president de la Junta constructora del nou Hospital i Asil, havem rebut un estat de comptes, amb el qual es fa pública l'actual situació econòmica per a portar a terme, en breu plaç, l'obra d'acabament del benèfic establiment.

Agraïm l'atenció rebuda, i felicitem a la Junta pel desvetllament que revela en pro de l'obra a ella encomanada.

Per mitjà de pregó públic l'Alcaldia ha recordat als comerciants i industrials la necessitat de donar compliment a la llei del descans dominical.

Dijous vinent, i a càrrec de l'Associació de Música de Granollers, la notable Orquestra Simfònica de Madrid donarà un concert a la sala de La Unió Lliberal.

L'espectació que hi ha per a sentir aital corporació orquestral, dona dret a creure que el concert de dijous constituirà el més gròs esdeveniment artístic hagut fins ara a la nostra ciutat. Sabem que la Junta de l'Associació no disposa ja de cap llotja, i que li resten ja escasses invitacions disponibles.

Per la seva part, la Junta de La Unió Lliberal acordà cedir el local per al magne esdeveniment, i, per tal de contribuir a la seva major esplendidesa, aquella nit la façana de l'edifici i el saló cafè lluiran l'il·luminació de les festes anyals.

EL DEMOCRATA saluda amb la més gran satisfacció als qui dijous seran il·lustres hostes de la ciutat i s'enorgulleix de que a Granollers siguin cosa possible aitals manifestacions d'art com la que ha organitzat l'Associació de Música.

Anuncis d'Administració

Per a regularitzar els serveis administratius d'aquest periòdic, es fa avinent a nostres amics que, els preus assenyalats per a subscripció, es faran efectius per trimestres, a partir des del proper juliol.

Mentres no ho aconcellin les circumstàncies, durant els mesos d'estiu, EL DEMOCRATA es publicarà quinzenalment.

Imp. Garrell i Clavé, 25 ; Granollers

